

KERK +leven

WEEKBLAD — NUMMER 18 — 3 MEI 2006

PROCENTUEEL zijn er wereldwijd almaar meer katholieken voor almaar minder priesters en kloosterlingen. Een merkwaardige ontwikkeling. Toch zien we hoe in de zuidoostelijke landen priesterseminaries en kloosters volop jonge mensen aantrekken. In de meeste westerse landen daarentegen blijft het windstil. Haast alle Kerken in Europa, op schaarse uitzonderingen zoals Polen en Italië na, worden immers al jaren getroffen door een ernstige roepingen crisis.

In het gesprek over roepingen ligt het accent meestal op de roeping tot het priesterschap en het religieuze leven. Dat is niet onterecht. Dergelijke roepingen voeden de Kerk, ook al groeiden de voorbije jaren nieuwe vormen van kerkwerk. We denken dan aan pastorale werk(st)ers en aan leken die zich voluit (vaak ook voltijds) engageren in parochies of bewegingen. Eigenlijk bestond in de Kerk altijd al een bonte verscheidenheid aan roepingen, zelfs in de tijd van de apostelen. Zij die zich als vrijwilliger in het kerkwerk gooien, delen dus ook in het grote verhaal van de christelijke roeping.

Eeuwigheid

Gemakshalve zou je de huidige schaarste aan kerkelijke roepingen kunnen wijten aan de specifieke vormen, aan de toelatingsvoorwaarden (het celibaat, mannelijk priesterschap) of aan de moeilijke context (vergrijzende gemeenschappen, karige bezoldiging van voltijds dienstwerk). Daarbij ga je echter al te snel voorbij aan de kern van wat roeping is. Wezenlijk voor iedere roeping is immers het uitzicht op een levenslang engagement, dat op zijn beurt zijn oorsprong vindt in een diepe bewogenheid. Dat geldt bijvoorbeeld voor het christelijke huwelijk evenals voor 'wereldlijke' roepingen zoals die van arts, verpleegster, advocaat of pottenbakker. Een passie transformeert zich in een grenzeloos verlangen.

Het uitzicht op een levenslang engagement is in de hedendaagse samenleving verduisterd. Tijdelijke keuzes lijken te overheersen, en ook het maken van een beroepskeuze wordt nog maar zelden in een levenslang perspectief ingepast. Alles is er slechts voor een tijdje. Dat is ook te merken aan de bindingsangst die jonge stellen tonen door samen te wonen zonder een formeel huwelijk aan te gaan.

Roepingenzondag 7 mei

De oogst is groot

Erik De Smet

Komende zondag geldt in de wereldkerk als Gebedsday voor Roepingen. In Vlaanderen werkt roepingenpastoraal aan een positief en gezond klimaat, vol vertrouwen en met een accent op de verschillende roepingen in de Kerk. Eenvoudig is wat anders. Het begrip 'roeping' lijkt immers uit onze cultuur verdwenen.

Bidden met Maria

blz. 8

Dossier De Kerk in Nederland

blz. 12-13

Kadoc in het nieuw

blz. 16

Het perspectief op de eeuwigheid is uit onze cultuur verdwenen, meteen een onderdeel van de diepe geloofscrisis. Misschien is er wel een verband tussen het lage aantal jonge priesters en kloosterlingen, en het gebrek aan grote Vlaamse topsporters? Een ander bracht enkele pastoraaltheologen ertoe na te denken over een tijdelijk dienstambt in de Kerk. Dat lijkt echter een doekje voor het bloeden.

Ander wezenlijk element van christelijke roeping is de kerkelijke dimensie. Alle christenen zijn als leden van de Kerk geroepen. Interessant is het bijbelcitaat uit de eerste Petrusbrief, door onze paus aangehaald in zijn boodschap voor Roepingenzondag: „U bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk dat zijn bijzonder eigendom werd om de roemruchte daden te verkondigen van Hem die u uit de duisternis heeft geroepen tot zijn wonderlijk licht: u, vroeger geen volk, nu Gods volk, vroeger van genade verstoken, nu begenadigd.”

De roepende is dus niet de mens, maar God. Dat besef maakt deel uit van de kern van het christelijk geloof. Reeds vóór onze geboorte koos Hij ons uit om met Hem in relatie te treden. Die relatie krijgt vorm in een leven als

broeders en zusters. Door het doopsel zijn wij immers kinderen van God geworden. En die gemeenschap is wat wij de Kerk noemen.

Probleem vandaag is dat weinigen bij ons zich voluit willen verbinden met die Kerk. Dat is te merken aan tal van kleine dingen, zoals je overtuiging onder de mat vegen met de noemer 'christelijke waarden'. En dat leidt onvermijdelijk tot bloedarmoede.

„De oogst is groot, maar arbeiders zijn er weinig. Vraag dus de eigenaar van de oogst om arbeiders in te zetten voor zijn oogst.” Jezus' overbekende uitspraak is eigenlijk een aanzet om te bidden, en meteen hoogst geschikt om Roepingenzondag vorm te geven in het Jaar van het Gebed. „Het is niet verwonderlijk dat waar gebeden wordt, roepingen bloeien”, zo schrijft Benedictus XVI in zijn boodschap. „De heiligheid van de Kerk hangt af van een diepe vereniging met Christus en met een openheid voor het mysterie dat werkt in het hart van de christen.”

Roepingepastoraal beschikt intussen over een knappe website (www.roepingen.be) met alle informatie over het wezen van een roeping, alle initiatieven in het Vlaamse land en met alle contactadressen. E-mail: roepingen@kerknet.be.

© Van Parys Media